

Forslag til folketingsbeslutning om at ophæve bestemmelserne om forsøg med salg af almene familieboliger.

(Beslutningsforslag nr. B 41).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr.

F 13:

Forespørgsel til integrationsministeren [om kritikken af udlændingeloven].

Af Anne-Marie Meldgaard (S), Anne Baastrup (SF), Elsebeth Gerner Nielsen (RV), Pia Boisen (EL) og Bodil Kornbek (KD).
(Anmeldt 26/10 2004).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 40:

Forslag til lov om ændring af lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer. (Ophævelse af revisionsbestemmelsen).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen,).
(Fremsat 20/10 2004).

Lovforslaget sattes til behandling.

Forhandling

Irene Simonsen (V):

Jeg har lovet ordføreren for forslaget, hr. Freddy Dam, som ikke kunne være til stede i dag, at læse hans tale op.

Forud for 1999 var det muligt for arbejdsgivere at indgå aftale med medarbejdere om, at de ikke måtte tage arbejde hos konkurrerende virksomheder eller rette henvendelse til arbejdsgivers kunder efter en eventuel fratrædelse.

En sådan aftale medførte ikke væsentlige omkostninger for arbejdsgiveren, men pålagde derimod medarbejderne ganske væsentlige be-

grænsninger i deres erhvervsudfoldelse. Der var således en reel væsentlig ubalance imellem arbejdsgiverens krav på loyalitet fra medarbejderen på den ene side og medarbejderens ret til mobilitet på den anden side. Man kan således sige, at der næsten var tale om en såkaldt gratis omgang for arbejdsgiveren.

Af velbegrunder frygt for en væsentlig forøgelse i anvendelsen af konkurrence- og kundeklausuler gennemførte Folketinget i 1999 nye, skærpede regler, som pålagde arbejdsgiveren betydelige omkostninger som kompensation for medarbejderens begrænsninger i erhvervsfrihed; regler, som skulle få arbejdsgiverne til at tænke sig godt om, inden de fremsatte krav om konkurrence- eller kundeklausuler.

Samtidig vedtog Folketinget at vurdere effekten af lovændringen i 2001, hvad der imidlertid viste sig umuligt på grund af et for beskedent bedømmelsesgrundlag. Derfor udskød Folketinget revisionen af reglerne til den 1. oktober 2004.

I efteråret 2003 nedsatte regeringen et udvalg med henblik på en nærmere analyse af problemstillingen, og udvalget afgav for kort tid siden sin redegørelse. Der er siden lovændringen i 1999 konstateret et mindre fald i anvendelsen af de pågældende klausuler, og lovændringen har for så vidt virket. Klausulerne bliver til ved aftale imellem arbejdsgiver og arbejdstager på grundlag af en række konkrete forudsætninger.

Det er overordentlig vanskeligt at regulere disse konkrete forhold ved lovgivning, som i sagens natur skal være generel, og man kan derfor glæde sig over, at der i både aftaleloven og funktionærloven findes regler, som giver domstolene mulighed for at regulere eller annullere aftalevilkår, som er åbenbart urimelige.

Efter Venstres opfattelse har lovændringen i 1999 medført en retstilstand, som holder anvendelsen af klausulerne på et acceptabelt niveau og som på tilfredsstillende måde afbalancerer parternes modsatrettede interesser. Derfor støtter Venstre regeringens foreliggende forslag om ophævelse af revisionsbestemmelsen.

På den anden side er vi i Venstre ikke i tvivl om, at organisationerne har en væsentlig opgave i at informere medarbejderne og optage forhandlinger med arbejdsgiverne, i det omfang medarbejderne er pålagt klausuler, som i virkeligheden ikke vil kunne hævnes ved domstolene.

Endelig betyder ophævelsen af revisionsbestemmelsen jo ikke, at man ikke senere kan gennemføre en lovændring, hvis omstændighederne skulle tilsige dette.